

Ana Gubandru Tomescu

FILE DIN CARTEA SUFLETULUI

**Editura Academiei Oamenilor de Știință din România București,
2025**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GUBANDRU TOMESCU, ANA

File din cartea sufletului / Ana Gubandru Tomescu. -
Ed. a 2-a. - București : Editura Academiei Oamenilor
de Știință din România, 2025

ISBN 978-630-6518-54-8

821.135.1

Cuprins

Prefață - <i>Poezia iubirii eterne și dorului nesfârșit</i>	7
Nelu Barbu	

Cuvânt introductiv.....	11
-------------------------	----

I. SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE LUI DUMNEZEU - TREIMEA SFÂNTĂ, PUTEREA UNICĂ SUPREMĂ -, A TOT ȘI-A TOATE CREATOARE, A TOT ȘI-A TOATE ȘTIUTOARE, A TOT ȘI-A TOATE ȚIITOARE, A TOT ȘI-A TOATE IUBITOARE, A TOT ȘI-A TOATE IERTĂTOARE ! SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE MAICII DOMNULUI IISUS HRISTOS ȘI A NOASTRĂ, A TUTUROR ! SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE TUTUROR SFINȚILOR ȘI ÎNGERILOR, PRIN CARE PUTEREA SUPREMĂ NE TRIMITE IUBIREA, MILA, AJUTORUL ȘI TOATE DARURILE SALE !	
--	--

DOAMNE, ÎȚI MULȚUMESC DIN SUFLET !.....	14
O, DOAMNE-AL MEU !.....	16
Rugăciune către TREIMEA SFÂNTĂ.....	17
Lumina ce mă fascina.....	18
Hai să colindăm !.....	19
HRISTOS de oameni judecat... ..	22
HRISTOS A ÎNVIAT !	23
Rugăciune către DOMNUL HRISTOS – ÎNVĂȚĂTORUL ȘI MÂNTUITORUL NOSTRU	24

II. DESPRE CREAȚIA DIVINĂ, NEMĂRGINITĂ CA SPAȚIU, TIMP, DIVERSITATE, PERFECTĂ ȘI SUBLIMĂ !	
---	--

► DESPRE PĂRINȚII MEI - MINUNILE PRIN CARE DUMNEZEU MI-A DĂRUIT VIAȚĂ DIN VIAȚA SA !.....	26
MANȚICA MEA, nu am uitat !.....	27
O floare pentru MANȚI !	39
MINUNE SFÂNTĂ, mai rămâi... ..	40
Când liliacul înflorește iar... ..	42
Unde Ești, MĂICUȚA MEA ?.....	43
PREA-BUNI PĂRINȚI, mi-atât de dor de VOI !	45

► DESPRE SFÂNTA NOASTRĂ ȚARĂ ȘI DESPRE ÎNȚELEPTUL NEAM ROMÂNESC	48
Despre Țara mea	49
Poem pentru Eroi.....	51
Cântare Părintelui-Țăran	57
Eminescu - destin unic	59
E-a Unirii Sărbătoare.....	60
Sfinții Martiri Brâncoveni	63
Glasul Anei din zidire	66
Marile Puteri ne-au vrut, ne vor sfârșitul	68
Deșteptați-Vă, Români !.....	71
Rugăciune pentru România, Români și toate Popoarele	74
► DESPRE MINUNILE CARE DAU BOGĂȚIE ȘI FRUMUSEȚE VIEȚII ȘI DESPRE NOI, OAMENII	75
Enigme	76
Războiul norilor.....	78
Vântul	82
Fiicele Anului	84
Clipa lumii, Clipa mea... ..	85
Lucrarea tainică a Noptilor.....	88
Natura-ntreagă este-n suferință	89
Puhoaiete	90
Iarna și Primăvara.....	91
Doamna Iarnă-i în dilemă.....	92
Gerar nu mai e ce-a fost... ..	94
Cântare Ghiocelului.....	96
Reînvierea Naturii	99
Cântec pentru Primăvară	101
Cântare Zărzănelului	102
Lalele, Lalele, Lalele !.....	104
Frumusețea zilelor de Vară	106
Seară de Vară	108
Steluțele vii.....	109
Vara-i cu amprentă tropicală	110
Odă Pepenului verde	111
Floare de Lumină	113
Greierașul năzdrăvan.....	115
Semne de Toamnă	117
Tablou de toamnă ca-n povești.....	119
Cloșca ghinionistă	121

Rugăciune pentru un Pisoiaș	122
Povestea Câinelui singuratic	124
Cățelușa mea fițoasă	128
Dolofanele ghemuțe	129
Pe Terra toți avem numai o viață	130
Prezentul este prea grăbit	131
Despre adevăr	132
Regii puterii se cred nemuritori	133
Dorința noastră-i de supremație	134
Măcel la scară planetară	136
Lăcomia ne smintește	137
Banul ne este șef	138
Fiece om - doar pentru sine... ..	139
Falsa democrație	140
Speranța celor amărâți	142
Dușmanu' -n gând mereu ne poartă	143
Mama este viață	144
Plânsul unei Mame	145
Minunea cu Muma din Grădina Maicii Domnului	146
Copiii sunt comoara fără preț	149
Ultima scrisoare a Mamei către copilașul Său	150
Valențe ale Iubirii	151
Sărutul	153
Visul bărbatului îndrăgostit	154
Declarație de dragoste	155
Fără tine	156
Iubindu-ne pe flori	157
Noaptea nunții	158
Raza suavă de iubire	159
De vei pleca	160
Pe țarmul mării Te-am pierdut... ..	161
Jocul de-a iubirea s-a sfârșit	162
Iarna din suflet	163
O discuție-ntre soți	164
Bărbatul nestatornic	165
Speranța moare ultima	166
Păstrează-ți frumusețea și răbdarea	167
Să ne-nchinăm Puterii Creatoare !	168
Dovezi ale adevăratei valori umane	169

► ALTE AMINTIRI..., DURERI..., BUCURII.....	170
Ultima zi în casa din Ghioroiu	171
Cerere către Tatăl Ceresc	173
Vis și destin	174
Școlarii de-altă dată	176
Iubirea mea, ajută-mă !	181
Întrebări fără răspuns	182
Așa pricepe mintea mea... ..	183
Spovedanie	187
Aș vrea să fiu... ..	188
Nu sunt o stea	189
Gând iubirii mele.....	190
Duiosă amăgire.....	191
Dorul mult m-a supărat	192
Nu mă certa... ..	194
Dor nesfârșit	195
Mă voi gândi la Voi.....	197
Vioara	204
Noapte la Thessaloniki	205
Călătoria prin două lumi.....	206
De-a v-ați-ascunselea cu Soarele, Prietenul meu	208
Semenul misterios	209
Am înțeles de ce trandafirul are spini.....	211
Mesaj pentru un copil	212
Mi-e dor de bine	213
Numai pe Dumnezeu Îl vreau ca Împărat !	215
Am pus trecutu’-n scenă.....	216
Recunoștință !.....	218
Tablouri de gânduri pictate	221
Protecția Divină.....	222
Am fost o ființă răsfățată	224
Învăță-mă, PUTERE SUPREMĂ !	225
DUMNEZEULE HRISTOASE, mă iartă și mă ajută !	227
Rugăciune pentru iertarea și înțeleptirea noastră, a oamenilor răi	229
M-a părăsit și Gulița... ..	230
Rugăciunea celui care vrea să scrie	238
Cuvânt de încheiere	239
Despre autoare	240
Alte lucrări sub aceeași semnătură	242

Poezia iubirii eterne și dorului nesfârșit...

Cercetător în domeniul legumiculturii, fost cadru universitar și poetă autentică, am descoperit că cea mai recentă carte a doamnei Ana Gubandru Tomescu "*File din cartea sufletului*". Versuri, vol. II, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2025, are conotații. Volumul reprezintă un fir al continuității celor apărute anterior: *Mărturisite gânduri și trăiri*. Versuri (2019), *Cugetări pe aripa timpului*. Versuri (2020), *File din cartea sufletului*. Versuri (2023), *Scripta manent*. Versuri (2024), aceeași editură, am desprins un mesaj atemporal: ce și cât îi trebuie unui poet muritor să fie Om – Creator, în conexiune cu Divinitatea. Cartea răspunde înzecit acestui mesaj, cel puțin din două priviri: una orfică, asupra trecutului și cealaltă apriorică, privind viitorul.

Poeta iubește și prețuiește două Mari comori: România – Grădina Maicii Domnului și Neamul Românesc. Primei orientări îi dedică versurile din partea întâi, poezia religioasă, aducând slavă, mărire și mulțumire lui Dumnezeu, Fecioarei Maria și Sfintei Treimi, în numele Tatălui, al Fiului Iisus Hristos și al Sfântului Duh, tuturor sfinților și îngerilor.

Ciclul prezintă poezie gen: odă, imn, poezia psalmică, meditații elegiace, rugăciuni - ars poetica, aducând laudatio lui Dumnezeu, pentru că atunci când i-a fost greu, i-a pus în ochii săi ploi să plângă, oprind la timp furtuna ce-ar fi putut s-o frângă. Prin cultivarea poeziei de rugă și de mulțumire, a putut ține piept necazurilor și durerilor întregii lumi... Interesantă viziune metaforică, hiberbolizată, prin care autoarea ne sugerează prin revelație că poezia religioasă ocupă un loc important în estetica poetică. În același timp ea ne înțelepțește prin faptul că ne deschide calea să cunoaștem veșnicia prin trecerea de la viața pământească la viața cerească. Devenind mai dreپți, mai buni, mai iubitori, ne-am îndeplinit rostul trecerii noastre meteorice prin viață.

Poeziile sale sunt adevărate arte poetice sub forma rugăciunilor, scrise într-o curată limbă românească, sugerând lumina ce ne poate fascina prin magie și vis, metafora inefabilă a glasului serafic, ce ne

poate mângâia frunțile, însoțindu-ne până-n Veșnicia sfântă. *Rugăciune către Treimea Sfântă, Rugăciunea de la Bethleem*. Sărbătorirea Învierii Domnului Iisus Hristos devine un requiem. Într-un gest simplu de dăruire, fiecare floare înseamnă speranța de mântuire din Cântarea Cântărilor, pentru viii și morții acestui pământ. Momentul arătării Luminii Sfinte, vestește adevărul adevărat: Hristos a Înviat!

În contextul poeziei religioase, un loc aparte îl ocupă *Colindele de Crăciun*, care slăvesc pe Iisus Pruncul și Maica Sa!, aducând bucurie pe tot întinsul pământesc! (*Hai să colindăm*). În poezia autoarei Iisus Pruncul apare înfășat în scutece din credință și din leagăn de gânduri, încălzit cu inimile colindătorilor (*Steaua*).

Sub titlul generic *Hristos de oameni judecat...* i se transfigurează nedreptatea la cel mai mare proces al omenirii, prin sentința pronunțată: Răstignirea lui Iisus, cel Născut din Sfânt Cuvânt și din Lumină. Apărarea și-a făcut-o singur prin Tăcere și Iubire, spălând cu sângele său al lumii păcat.

Partea a doua aprofundează orfismul, acel *Chip al lui Ianus* prin interferența artelor sugerând filozofia vieții cotidiene: cine uită nu merită. Mai multe meditații elegiace sugerează imaginea mamei poetei și a tatălui ei, volumul fiind editat în memoria lor. Abordând o temă eternă: firul continuității generațiilor, poetizează bucuriile și speranțele, visurile și neîmplinirile de care a avut parte din copilărie până când a părăsit satul natal. Motivul nostalgiei originarului dă o notă în plus sincerității și autenticității poeziei sale de reflecție.

Poezia Anei Gubandru Tomescu este una a interiorității: “Când a sosit ziua de ducă, / Am scris: “Adio!” pe-o ulucă, / În curte am îngenuncheat, / Pământ și pietre-am sărutat / Și-al casei zid, scară, pridvor, / Și leaurile cu zăvor, / Și trunchiul fiecărui pom... / Și-n sufletul meu, de biet om, / Plugul durerii-ara adânc, / Am început să strig..., să plâng...” (*Ultima zi în casa din Ghioroiu*).

Poeta scrie în toate registrele, inclusiv în metrica populară prin care abordează teme de iubire și dorului, timpului și anotimpurilor, naturii și Cosmosului, Divinității: “Țăranul e trecut și viitor, / Făuritor și păstrător de Tară, / Primul care-a rostit cuvântul Dor / Și a trăit iubirea-ntăia oară! (*Cântarea Părintelui Țăran*).

Mitul estetic al românilor, chipul mamei, motivul sacrificiului pe altarul credinței și al creației, care să înfrunte sabia timpului apare în poezia meditație *Glasul Anei din zidire*: “Manole al meu, mă scoate din zidire, / Poate în pântec pruncul nostru-i viu; / Ai terminat prea Sfânta Mănăstire, / Si-aș vrea cu tine și cu el sa fiu”.

Mesajul părții a treia este unul tranșant: Să ne luăm soarta în mâini și să o lăsăm urmașilor așa cum am moștenit-o, prin transfigurarea poetei în *Rugăciune pentru România, Români și toate popoarele*.

Partea a patra se deschide cu poezia *Enigme* prin care se produce un raptus poetic trecând de la versul clasic la versul liber, în metrică populară, cu ritm interior, armonie și muzicalitate interioară: “Cum e chipul dorului; / Care-i soarta visului, / Cine-mbracă curcubeul,... / Câte chei are-un mister, / Ce preț are cugetul, / Unde pleacă sufletul, / Dragostea de unde vine, / Timpul cum de n-obosește... / Ce știu eu nimica este.”

După modelul Noptilor macendonskiene abordează și ludicul poetic sub forma jocului de creion arghezian prin care ne convinge că natura este în suferință, prezentându-se imaginea apocaliptică a rupturilor de nori, a revărsărilor de ape. Printr-un ciclu de pasteluri prezintă frumusețea anotimpurilor și reînvierea unor legende mitologice dintre care reținem frumusețea Legendei ghiocelului în varianta lui Hermes care l-a salvat pe Ulisse de Circe. Există un ciclu de poezii gen scrisoare adresat copiilor și mamelor de pretutindeni. Ele reprezintă rațiunea de a fi, dovada înțelepciunii și a iubirii, sacral viitor.

Poeta Ana Gubandru Tomescu ne oferă multe frumuseți și valențe stilistice îmbinând iambii suitori, troheii, dactilul. E vorba de ciclul de poezii *Iubindu-ne pe flori*. Volumul *File din cartea sufletului* prezintă și poezie-testament: “Păstrează frumusețea și răbdarea, / Și-ai să învingi mereu când nu te aștepți, / Iubește tot pământul, Cerul, Marea, / Și-nvață să-i urmezi pe înțelepți!”. Cel mai profund dor însă, e dorul de binele cetății și al creației, de cele repede trecătoare și viitorul omenirii: “Mi-e dor de-un vers și de-o carte, / De luna cu obraji de fată. // Mi-e dor de tot, mi-e dor de toate, / De viață asta trecătoare; / Mi-e dor de-a visului cetate, / Mi-e dor de lumea viitoare”. (*Dor nesfârșit.*)

Poeta știe să caute metafora și s-o planteze unde trebuie: “Aerul – suportul nemărginirii cerului, / Veșmântul Pământului, / Colaborator

al vieții și căsuță norilor, / Și cărarea zborului, sunetului, gândului!”
(*Recunoștință*) sau “Vremuri vechi ce fac cu amintirile perechi... /
Tablouri de gânduri pictate”. Ultimul vers e și titlul poeziei.

Sinceritatea poetei și îmbinarea revelației din poezia religioasă cu transfigurarea din meditația filozofică sau elegiacă trebuie puse mai presus de tot și de toate la câte ne-am referit: “M-am agățat de viață cu sufletul și trupul, de-a lungul, de-a latul și de-a înaltul ei și am descoperit că este frumoasă”. De aceea și-a transfigurat-o sau a revelat-o în poezie, în cercetare și-n știință. În toate a reușit, însă prin cultivarea poeziei a intrat încă din viață în Panteonul Melpomenei. Puțini dintre cei care încearcă reușesc. Felicitări!

Nelu Barbu

Profesor, Scriitor, Poet, Critic și Istoric Literar,

Membru al Uniunii Scriitorilor și al Uniunii Ziariștilor

Profesioniști din România

Cuvânt introductiv

Pentru România și Poporul Român, ca și pentru mine, Anul 2025 este un an de excepție, cu evenimente de mare importanță și valoare pentru viața și înălțarea noastră spirituală.

◆În data de 4 februarie este sărbătorit Centenarul înființării Patriarhiei Române de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la 4 februarie 1925, la propunerea Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei (1909-1934). În această zi este și proclamarea generală a canonizării celor 16 Sfinți Români de către Patriarhul Daniel și Ierarhii Sfântului Sinod. Primii Mari Credincioși Români au fost canonizați în anul 1955.

◆◆În data de 27 martie, Sfântul Sinod al BOR a luat o decizie istorică: 16 FEMEI românce vor fi canonizate în 2026, Anul omagial al pastorației familiei creștine și Anul comemorativ al Sfintelor Femei din calendar – mironosițe, mucenite, cuvioase, soții și mame.

◆◆◆Sfințirea Sfântului și Marelui Mir se face în data de 17 aprilie,

◆◆◆iar în data de 25 aprilie, când este Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii, este și Sărbătoarea împlinirii a 140 de ani de la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române de către Patriarhia Ecumenică la 25 aprilie 1885.

◆◆◆◆Sfințirea și deschiderea Catedralei Mântuirii Neamului are loc în data de 26 octombrie (de Ziua Sfântului Dimitrie cel Mare și a Tăticușului meu !), în prezența Patriarhului Ecumenic Bartolomeu I al Constantinopolului, a Patriarhului Daniel al BOR și a membrilor Sfântului Sinod.

◆◆◆◆◆Anul 2025 a fost declarat prin Legea nr. 290/2023 "Anul Cardinal Iuliu Hossu" (beatificat în anul 2019) și „Anul Mihai Eminescu” prin Proiectul Parlamentar aprobat de deputați în ședința din 26 decembrie 2024.

◆◆◆◆◆Parohia Cotroceni Răzoare, la care Părinții mei și cu mine aparținem ca enoriași după anul 1987, a fost înființată la data de 5 octombrie 1925 prin decizia Ministerul Instrucțiunii și Cultelor.

◆◆◆◆◆◆În data de 8 decembrie este Centenarul Nașterii Mămicuței mele !

Am scris, scriu și poate voi mai scrie, la comanda sufletului și a minții, în dorința necurmată de a încerca, cu puterea ce o dețin, a aduce SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE PUTERII SUPREME, care, în spațiul infinit, a creat o infinită diversitate de Minuni, de structuri perfecte, desăvârșite, însuflețite și neînsuflețite, pe care, cu Iubirea-I Nemărginită, ni le-a dăruit nouă, fiilor și fiicelor Sale, pentru ca în Viață – Alt Dar Divin-, să trăim în liniște, bogăție, bucurie și frumos. În NESFÂRȘITA SFÂNTĂ ÎMPĂRĂȚIE, nimic nu este inutil, nimic nu este de prisos, iar aici, pe Planeta Pământ, nimic nu ne lipsește, doar că cei mai mulți dintre noi am dezamăgit PUTERILE CERESTI prin răutatea care ne stăpânește și care ne-a transformat în specia cea mai distructivă.

Daruri din Desăvârșitele Daruri Cerești sunt și PĂRINȚII MEI - MARIA și DUMITRU GUBANDRU-, prin care am primit viață din VIAȚA SFÂNTĂ și care, cu o neobosită iubire, m-au îngrijit, crescut și mi-au fost întotdeauna model de credință, omenie, muncă, onestitate, modestie. În acest an, se împlinesc 100 de ani de la nașterea MĂMICUȚEI MELE și acest volumaș, cu 125 de poezioare, plus toate realizările mele - mici, mari, cu și fără importanță, valoare -, le închin TREIMII SFINTE, MĂICUȚEI DOMNULUI IISUS HRISTOS, TUTUROR SFINȚILOR, ÎNGERILOR și MINUNILOR ÎNTRE MINUNI - MAMA MEA ȘI TATĂL MEU ! Puterilor Sfinte și Părinților mei le datorez ce sunt, ce am.

De neuitat și prețuit sunt pentru mine și Bunii Bunici Ioana și Nicolae Păsărin ("Ceilalți Părinți"), Profesorii - de la clasa I până la obținerea doctoratului - și Îndrumătorii, Binefăcătorii, cărora le port respect și deplină recunoștință pentru sprijinul, ajutorul pe care mi le-au dat.

Iubesc și prețuiesc cele două Mari Comori: ROMÂNIA - GRĂDINA MAICII DOMNULUI - Țara Binecuvântată cu atâtea bogății și frumuseți în care m-am născut și trăiesc și NEAMUL ROMÂNESC - cu Străbunii și Contemporanii, înzestrați cu înțelepciune, credință curată, iubitori ai Creației Divine, ai Vieții și ai Păcii. Respect am pentru toate țările și popoarele lumii și sufăr când sunt lovite de un dezastru, cataclism natural și de orice nedreptate, nenorocire, invazie, război săvârșite de alte nații de oameni.

Pe lista suferințelor sufletești de tot felul din viața mea de până acum, din 30 iunie a.c. se mai adaugă una: pierderea Animăluțului-Minune dăruit de SFÂNTA PUTERE SUPREMĂ în urmă cu 10 ani, pentru ca, după plecarea în veșnicie a Desăvârșitei mele Măicuțe, să nu fiu doborâtă de nimicitoarea durere.

Mii de mulțumiri, respect și considerație aduc Editurii Academiei Oamenilor de Știință din România și Distinsului Domn – Ing. Mihail Căruțașu, Șef Serviciu Editură-Biblioteca AOSR, pentru colaborarea de un deceniu.

Mulțumiri cu tot respectul adresez Distinsului Domn Nelu Barbu – Profesor, Scriitor, Poet, Critic și Istoric literar, Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, care, cu competența-I demnă de toată lauda și prețuirea, a întocmit *Prefața* acestui modest volum de versuri.

Mulțumesc din suflet celor care, de-a lungul anilor, citindu-mi textele, au primit mesajele cu sufletul și inima și și-au exprimat părerile cu sinceritate. Între acești oameni cu suflet mare amintesc pe Colega mea de Liceu și Eruditul său Soț – Profesorii de Limba și Literatura Română Emilia și Marin Popescu-Diculescu, care m-au îndemnat să public ceea ce scriu în acest domeniu al literaturii.

Mulțumesc și tuturor celorlalți Cititori și Judecători ai mei !

Autoarea

**I. SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE LUI
DUMNEZEU - TREIMEA SFÂNTĂ, PUTEREA
UNICĂ SUPREMĂ -, A TOT ȘI-A TOATE
CREATOARE, A TOT ȘI-A TOATE ȘTIUTOARE,
A TOT ȘI-A TOATE ȚIITOARE, A TOT ȘI-A
TOATE IUBITOARE, A TOT ȘI-A TOATE
IERTĂTOARE !**

**SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE MAICII
DOMNULUI IISUS HRISTOS ȘI A NOASTRĂ, A
TUTUROR !**

**SLAVĂ, MĂRIRE ȘI MULȚUMIRE
TUTUROR SFINȚILOR ȘI ÎNGERILOR, PRIN
CARE PUTEREA SUPREMĂ NE TRIMITE
IUBIREA, MILA, AJUTORUL ȘI TOATE
DARURILE SALE !**

**DOAMNE,
ÎȚI MULȚUMESC DIN SUFLET !**

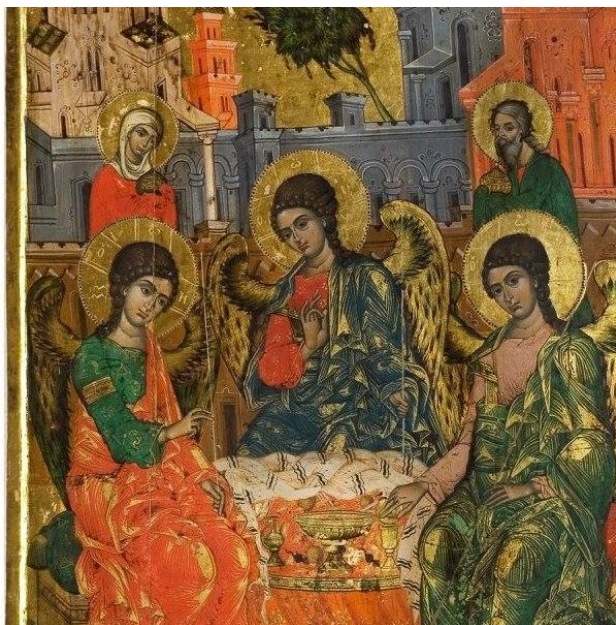
(Sinaia, august 2015)

PUTERE UNICĂ, SUPREMĂ,
Viață din Viața TA mi-ai dat,
Aici, în a Maicii Grădină,
Prin Părinți buni, de neuitat.

STĂPÂNE MILOS, RĂBDĂTOR,
M-ai răsfățat neîncetat
Și pentru tot ce ȚI-am greșit,
În loc de grea pedeapsă, m-ai iertat.

La greu mi-ai dăruit putere,
În beznă mi-ai adus lumină
Și mântuirea mi-ai adus,
Prin HRISTOS - JERTFIT FĂRĂ VINĂ.

Când rătăceam fără ieșire,
TU drumul drept mi-ai arătat;
În suferința-mi omenească,
De boli și răni m-ai vindecat.

Cea mai frumoasă
Icoană din România
se află în muzeul
Mănăstirii Sinaia:
Sfânta Treime,
pictată de Sfântul
Pafnutie sau Pârvu
Mutu Zugravul
(sursa: internet).

De m-am aflat în deznădejde,
Ai coborât în preajma mea
Și ai sculptat și-n gheață flori,
Nici iarna să nu-mi pară grea.

Când am pierdut o ființă dragă,
Ai pus în ochii-mi ploi să plângă
Și ai oprit la timp furtuna,
Ce-ar fi putut ca să mă frângă.

Mi-ai arătat numai iubire,
Umplându-mi viața cu minuni
Și mi-ai dat binecuvântarea,
Să văd grandoarea astei lumi.

Din sufletul meu păcătos,
ÎȚI MULȚUMESC ȘI MĂ ÎNCHIN-
FACĂ-SE, DOAMNE, VOIA TA,
ÎN VECII VECILOR. AMIN !

O, DOAMNE-AL MEU !...

O, DOAMNE-AL MEU, TE îngrijești,
Mereu să-mi fie bine,
Eu vrednică măcar de-aș fi-
Să mă gândesc la TINE...

Să-mi frâng din când în când genunchii
Și ruga s-o îndrept,
Ca la necazuri și durere,
Să pot a ține piept.

Sunt ființe, poate fără vină,
Ce duc o viață grea,
Coboară-ȚI MILA TA, STĂPÂNE,
Că lumea este rea.

TU le-ai creat cu drag pe toate
Și nouă ni le-ai dat;
Noi ÎȚI stricăm Sfânta Lucrare,
Trăind doar în păcat...

Nu ne lăsa în voia noastră,
Pe noi ce-am răstignit,
Pe CEL ce ne-a adus Lumina
Și-apoi ne-a mântuit.

Prin Sfinți și Îngeri ne învață,
Să fim mai înțelepți,
Să ÎȚI cunoaștem veșnicia,
Să fim mai buni, mai drepți.

Cu toții suntem fiii TĂI
Și-ntr-una ne răsfeți,
Suporți a noastră necredință
Și IUBITOR ne ierți.

Rugăciune către TREIMEA SFÂNTĂ

*(Bazilica Sfântul Petru,
Vatican, 28 septembrie 2005)*

TREIME SFÂNTĂ, mă rog ȚIE,
Îngăduie ca viața să ne fie,
Darul ce ni l-ai dat cu-a Ta Iubire;
Să n-avem parte de mari dureri și chin,
De lacrimi nesfârșite, de suspin.

Înțelepțește-ne pe toți și ne ajută,
Să nu cunoaștem ura otrăvită,
Perfidia cu rânjete tivită,
Să nu știm de războiul ce ucide,
Să nu ascundem arme în firide.

Și să iubim ce știm și ce nu știm,
Să învățăm în cinste să trăim,
Să cultivăm ogorul pentru pâine
Și să vedem în azi ziua de mâine,
Și-n orice clipă să gândim la TINE !

Să fie toate Sfinte pentru noi,
Să-i ajutăm pe cei flămânzi și goi,
Să îmblânzim, cu gândul nostru, vântul
Și să iubim și Cerul, și Pământul,
SĂ-ȚI MULȚUMIM, SĂ TE SLĂVIM TOT TIMPUL !

Printre Morminte Papale pășim cu răbdare,
Apostolul Petru ne dă binecuvântare,
Iar Papa Ioan Paul, din Lumina-I mângâietoare,
Și grupului nostru cu drag dăruiește,
Prin piatră șoptind curat...r o m â n e ș t e...!

Lumina ce mă fascina...

(Betleem, 24/25 decembrie 1998)

Pe Cer plutea, agale, o Lumină
Și mă-ntrebam ce stea putea să fie,
Și-ncotro se-ndrepta senină
Și-așa de lucitoare, și de vie.

Cum O priveam, o pace mă cuprinse,
Nu auzeam cântări, nici clopote, nici șoapte,
Decorul de magie și de vise
Pusese stăpânire peste noapte.

Un glas serafic m-a trezit deodată
Și-o adiere fruntea-mi mângâia,
Pe-o aripă eram acum purtată,
Către Lumina ce mă fascina...

Din Veșnicia Sfântă ne veghează
Acel ce pentru noi S-a răstignit
Și cu Iubire viața luminează,
Pe drumul ce ne-a fost orânduit !

Hai să colindăm !

(București, 22 decembrie 2020)

În noaptea Sfântă de Crăciun,
Veniți ca să privim la Stea !
Pe IISUS PRUNCUL să-L Slăvim !
S-O Preamărim pe MAICA SA !

În astă noapte, pe IISUS
În suflete să ÎL primim;
Cântări frumoase să cântăm
Și LUI să I le dăruim.

Colinda noastră să vestească
Nașterea FIULUI CERESC
Și să aducă bucuria,
Pe tot întinsul pământesc !

Să fim cu Îngerii în ceată,
Pe cei Trei Magi să Îi urmăm,
Să ne-nchinăm la TATĂL SFÂNT !
Și pe PRUNCUȚ să-L înfășăm !

Să-I facem scutec din credință,
Din gând să-I facem legănuț,
Să-L încălzim cu-a noastre inimi
Și să-I împodobim brăduț !

În anul cu-ncercări destule,
Steaua veni ca semn divin,
Să ne-amintească tuturor
Că DUMNEZEU E CEL STĂPÂN !

În noaptea Sfântă de Crăciun,
Privind la Stea să colindăm !
TREIMII SFINTE, SFINTEI MAICI,
SLAVĂ, MĂRIRE SĂ-NĂLȚĂM !

Icoana Făcătoare de Minuni
a Maicii Domnului Betleemita, Vitleemitissa
(Παναγίας της Βηθλεεμίτισσας)
de la Biserica Nașterii Domnului din Betleem.
Această Icoană este unică, atât prin faptul că
Maica Domnului este reprezentată zâmbind,
iar Domnul Hristos este reprezentat
binecuvântând, cât și prin faptul de fi fost
zugrăvită, potrivit tradiției, de către Sfântul
Apostol și Evanghelist Luca (sursa:
<https://www.crestinortodox.ro/liturgica/pictura/icoana-maicii-domnului-betleem-vitleemitissa-127994.html>).